Scrisoare din Budapesta

ECOURI ȘI... CONSECINȚE ALE CUPEI MONDIALE

Campionatul maghiar a încheiat cea de a treia etapă a returului (căci aici se joacă primăvara—toamna), dar febra Cupei mondiale încă n-a scăzut. Nu numai pentru că numărul spectatorilor este în oarecare creștere (la aceasta a contribuit poate mai mult faptul că aci televiziunea a încetat să transmită meciurile de campionat); nu numai pentru că publicațiile de specialitate și presa nesportivă continuă să publice comentarii după turneul din Anglia (printre altele Vándor Kálmán propune, în „Népszava", un turneu final de opt echipe, după sistemul „fiecare cu fiecare", ceea ce, potrivit autorului, ar fi permis la Londra echipei Ungariei să se claseze printre primele patru!). Nu. Foaia de... temperatură a campionatului maghiar este marcată mai ales de oboseala jucătorilor din lot, adică tocmai acei care ar putea da strălucire evoluției cluburilor din care fac parte.

Am văzut jucînd pe Ferencváros, „echipa cartierului IX" cum i se spune la Budapesta sau F.T.C. după titulatura tradițională a echipei cu tricouri albverzi. Decepție. Formația în care figurează în apărare portarul Géczi și fundașul Mátrai, iar la înaintare floarea echipei Ungariei: Rákosi, Albert, Varga, Fenyvesi (toți în lot, în Anglia) — a jucat fără vlagă, cu oarecare plictiseală, fără ambiție deși motive ar fi avut destule.

Se întîlneau pe Népstadion, în fața a 50 000 de spectatori, echipele clasate pe locurile 2 și 3: Ferencváros *și* Honvéd *(în fruntea clasamentului, Vasas, campioana de anul trecut, echipa lui* Mészöly, *este comod instalată). Am așteptat, deci, un meci dîrz între candidate la primul loc, dar mai ales am așteptat demonstrația de clasă a echipei antrenată de Tátrai (F.T.C.). Decepție. Tonul în joc l-a dat mai curînd Honvéd. Antrenorul* Bozsik *a creat aci un demn urmaș: pe internaționalul* Sipos, *care împinge toată echipa înainte și care nu s-a sfiit să se intercaleze în atac, deschizînd chiar scorul.* Mátrai *s-a luptat mult, în apărare, cu înaintașii echipei militare, dar colegii săi din atac nu l-au sprijinit deloc.* Albert *a făcut simplă figurație, ceea ce i-a atras strigătele de dezaprobare ale simpatizanților echipei.* Fenyvesi *nu mai este capabil de cursele pe extremă care l-au făcut celebru.* Varga *(pe care se spune că ar fi vrut să-l achiziționeze F.C. Barcelona), după cîteva execuții magistrale, a căzut în anonimat, ca și* Rákosi.

Rezultatul de 3—2 pentru Honvéd, cu care s-a încheiat jocul, este mai curînd opera arbitrului iugoslav, care a acordat, întîi cu ușurință, apoi în compensație, trei penaltiuri! (De două a beneficiat Ferencváros, care astfel nu a marcat nici un gol din acțiune!).

Aș fi vrut să comentez concepția tactică a formațiilor, dar mi-e imposibil în conjunctura unui meci slab, cu multe pase greșite, dominat de ideea unei victorii „ciupite" la un gol diferență. (Unde a fost Ferencváros din prima repriză cu Internaționale?). Explicații se cuvin doar pentru inexplicabilul program încărcat al jucătorilor de frunte. În opt zile, între cele două duminici, fotbaliștii maghiari au jucat două meciuri de campionat, unul de cupă (miercuri) și unul de antrenament al echipei naționale (joi)! După cum se știe, noul antrenor al naționalei maghiare, Illovszky *(care a luat locul lui* Baroti*), pregătește echipa Ungariei pentru primul joc din campionatul Europei, împotriva echipei Olandei.*

VICTOR BĂNCIULESCU
Budapesta, august 1966

CAMPIONATELE ÎN EUROPA

ANGLIA (etapa a III-a):
Everton — Liverpool 3—1, Arsenal — Aston Villa 1—0, Blackpool — Southhampton 2—3, Chelsea — Sheffield Wednesday 0—0, Leeds — Manchester United 3—1, Leicester — West Ham 5—4, Manchester City — Sunderland 1—0, Sheffield United — Nottingham Forest 1—2, Stoke City — Fulham 1—2, West Bromwich Albion — Burnley 1—2.

Conduc Arsenal și Burnley cu cîte 6 puncte.

BULGARIA (etapa a II-a):
Lokomotiv Sofia—Beroe 4—1, Levski—Dobrudja 2—0, Slavia—Spartak Sofia 2—1, Botev Vrața—TSKA Cerveno Zname 4—0 (!), Cerno More—Minior 2—0, Marek—Dunav 2—0, Botev Burgas—Spartak Plovdiv 3-1, Botev Plovdiv—Lokomotiv Plovdiv 1—1.

Fruntașă a clasamentului: *Slavia* cu 4 puncte.

FRANȚA (etapa a II-a):
Bordeaux — Valenciennes 1—0, Nimes—Nice 1—1, Stade Paris — Strasbourg 0—0, Rennes — Sedan Racing Paris 5—0, Reims — Toulouse 1—3, Nantes — Lens 3—1, Monaco — Lyon 4—0, Sochaux — Rouen 3—0, St. Etienne — Marseille 2—0, Lille — Angers 0—0.

În clasament conduce Nantes cu 5 p. din 3 jocuri (unul disputat în cursul săptămînii).

R. F. GERMANĂ (etapa a II-a):
München 1860—Brunswick 2—1, Düsseldorf—Bayern München 0—0, Werder Bremen—Stuttgart 1—2, Karlsruhe—Hamburg 1—1, Nürnberg-Meiderich 3—1, München Gladbach—Kaiserslautern 1—1, Rotweiss Essen—Schalke 04 4—1, Frankfurt—Köln 4—1, Hanovra—Borussia Dortmund 2—0.

Conduc *Frankfurt* și *Stuttgart* cu cîte 4 puncte.

POLONIA (etapa a V-a):
Legia—Zaglebie 0—2, Ruch—Wisla 4—1, Cracovia—Pogon 5—0, Kattowice—Stal 3—1, Polonia—Sombierski 3—1, Slask—Gornik Zabrze 0—1, Zawisza—L.K.S. Lodz 1—3.

Pe primul loc: *Zaglebie* 9 p.

Atacanții maghiari (tricouri închise) în atac, la Manchester, în cadrul C.M. cu Bulgaria.

MOZAIC

● **Partida Everton — Liverpool** din campionatul Angliei a fost deosebit de disputată, presărată cu neregularități, accidentări și jucători sancționați. La victoria cu 3—1 a lui Everton și-a adus o contribuție prețioasă internaționalul Ball care a marcat două goluri, dar care a și fost accidentat, ca și alți trei colegi ai săi. Liverpool se află pe locul 15 după trei etape.

● **R. C. Strasbourg a jucat la Paris,** cu Stade (0—0). De data aceasta atacul său și în primul rînd argentinianul **Farias** nu au reușit să străpungă apărarea pariziană. **Hausser** a jucat slab, în schimb s-au distins **Szczepaniak** și **Hauss,** fundașul stînga.

● **Un nou caz răscolește la ora actuală fotbalul italian. Fabbri,** antrenorul federal, a acuzat pe medicul lotului Fini că în timpul turneului final al campionatului mondial, tratamentul aplicat de acesta a influențat serios randamentul jucătorilor. De asemenea, o serie de jucători ca **Bulgarelli, Lodetti, Facchetti, Pascutti, Burgnich, Mazzola, Rosato, Fogli** și **Rivera** au dat declarații, apărute în ziarul **„Stadio",** cu privire la tratamentele aplicate de Fini. Președintele federației italiene de medicină sportivă, prof. **L. Venerando,** a declarat la rîndul său că doctorul Fini n-a administrat nici o substanță prohibită. Sir Stanley Rous, președintele F.I.F.A., care se află la Zürich, a afirmat că insistă pentru efectuarea unei anchete serioase.

● **OTTO GLORIA, antrenorul echipei Portugaliei la recentul campionat mondial, a preluat conducerea tehnică a clubului Atletico Madrid, în locul lui DOMINGO BALMANYA, numit antrenor al echipei naționale.**

DESPRE JOCUL FUNDAȘILOR DE MARGINE ÎN ATAC

(Urmare din pag. 11)

tau numai o discretă mișcare de translație (spre dreapta sau spre stînga după caz). Astfel, acopereau în mod rezonabil (păstrînd distanțe egale între ei), toată lățimea terenului (ca pe vremea cînd se juca numai cu trei fundași). Această mișcare de siguranță le îngăduia întotdeauna deplasarea și sprijinul reciproc în zona dezvoltării unui eventual focar de contraatac.

Efectuînd întotdeauna numai manevrele descrise, eliminînd compromisul dintre ce aveau voie să facă și ce le era interzis, fundașii participanți la acțiunile ofensive au adus numeroase avantaje echipelor lor. Nu se poate nega persistența unui oarecare risc pentru că altfel am ignora teoria probabilităților. În jocul de fotbal, riscul rațional, rezonabil, rămîne întotdeauna reversul unei acțiuni oricît de bine ar fi argumentată din punct de vedere tactic. Cele observate în timpul Cupei mondiale atestă că participarea fundașilor laterali la acțiunile ofensive atrage după sine serioase avantaje de ordin ofensiv, însă numai atunci cînd sînt respectate toate prevederile, de o primejdie iluzorie.

În corespondență cu exigențele acestei manevre, pregătirea fundașilor devine indiscutabil mai pretențioasă. Pentru conducerea balonului în mare viteză, pentru trimiterea unei pase exacte și pentru trasul la poartă cît mai eficace, tehnica lor trebuie să atingă treapta jucătorilor din atac. În Anglia am văzut fundași care, deși cunosc și respectă cu strictețe regulile amintite, sînt trădați frecvent de o tehnică evoluată numai pînă la jumătatea drumului.

LEONTIN SĂLĂJAN

(Urmare din pag. 1)

tens pentru continua desăvîrșire a pregătirii sale militare; în 1953 a absolvit cursul special superior la Academia militară generală. Tovarășul Leontin Sălăjan a adus o prețioasă contribuție la înfăptuirea politicii partidului de dezvoltare a forțelor armate, de întărire a capacității de apărare a țării, de educare a ostașilor în spiritul dragostei nețărmurite față de partidul comunist și patria socialistă.

Începînd din 1946, el a fost ales deputat al Marii Adunări Naționale în toate legislaturile.

Ca militant de seamă al partidului și statului, tovarășul Leontin Sălăjan a fost însuflețit în întreaga sa activitate de atașament puternic față de cauza partidului comunist, de dragoste înflăcărată față de popor și de patrie, cărora le-a consacrat întreaga sa capacitate și putere de muncă.

Partidul și guvernul dau o înaltă prețuire activității revoluționare îndelungate a tovarășului Leontin Sălăjan, meritelor sale deosebite în construirea socialismului, în întărirea statului socialist. El a fost distins cu titlul de Erou al Muncii Socialiste, cu ordine și medalii ale Republicii Socialiste România.

Prin încetarea din viață a tovarășului Leontin Sălăjan, Partidul Comunist Român, statul socialist, întregul nostru popor pierd un fiu credincios, un luptător devotat pentru cauza socialismului, pentru progresul și înflorirea României socialiste. Amintirea lui va rămîne veșnic vie în inimile comuniștilor, ale tuturor oamenilor muncii din patria noastră.

★

(Urmare din pag. 1)

Ora 11. Ultima gardă este alcătuită din tovarășii Nicolae Ceaușescu, Chivu Stoica, Ion Gheorghe Maurer, Gheorghe Apostol, Alexandru Bîrlădeanu, Emil Bodnaraș, Alexandru Drăghici, Paul Niculescu-Mizil, Ilie Verdeț, Maxim Berghianu, Petre Borilă, Constantin Drăgan, Gheorghe Rădulescu, Ștefan Voitec.

După cîteva clipe, în marea piață din fața Palatului Republicii miile de oameni întîmpină într-o tăcere adîncă apariția sicriului, învăluit în faldurile îngemănate ale steagurilor țării și partidului, încadrat de conducătorii partidului și statului.

În timp ce răsună acordurile grave ale marșului funebru, trupele aliniate în piață dau onorul, prezentînd armele.

În această atmosferă solemnă, de profundă reculegere, cortegiul funebru se pune în mișcare.

În frunte, purtat de doi generali, se află portretul îndoliat al tovarășului Leontin Sălăjan. Coroanele de flori depuse la catafalc de Comitetul Central al Partidului Comunist Român, Consiliul de Stat și Consiliul de Miniștri, de familie, de Ministerul Forțelor Armate, de Ministerul Afacerilor Interne, de organizațiile de masă, sînt purtate de ofițeri superiori.

Carul funerar este precedat de un grup de generali și ofițeri superiori ce duc pe brațe perne de catifea pe care strălucesc Steaua de Erou al Muncii Socialiste și alte ordine și medalii cu care a fost decorat Leontin Sălăjan în semn de prețuire a meritelor sale deosebite.

În urma afetului de tun ce poartă sicriul, merg familia defunctului, conducători de partid și de stat, delegații militare de peste hotare, oficialități române, șefi ai misiunilor diplomatice și atașații militari acreditați la București.

După fanfară și purtătorii drapelelor îndoliate urmează, în pas solemn, escorta militară, alcătuită din ostași reprezentînd armele: infanterie, marină, aviație și grăniceri. Se înșiruie apoi într-o impresionantă coloană mii de cetățeni veniți să participe la funeralii — muncitori, intelectuali, studenți, numeroși ofițeri, subofițeri și soldați.

În cadența gravă a marșului funebru, cortegiul se îndreaptă, cu pași înceți, spre Monumentul eroilor luptei pentru libertatea poporului și a patriei, pentru socialism.

Printre cei înșiruiți de-a lungul traseului se disting numeroase uniforme de infanteriști și artileriști, de aviatori și marinari, ostași și ofițeri, care prezintă solemnul salut ostășesc celui ce a adus o prețioasă contribuție la înfăptuirea politicii partidului de dezvoltare a forțelor armate, de întărire a capacității de apărare a patriei, de educare a ostașilor în spiritul dragostei nețărmurite față de partidul comunist și patria socialistă. E o adevărată ștafetă a onorului militar perpetuată pe kilometri întregi.

...E ora 13. Carul mortuar pătrunde pe aleile parcului, îndreptîndu-se spre Monumentul eroilor luptei pentru libertatea poporului și a patriei, pentru socialism. În acordurile unui marș funebru, sicriul este purtat de un grup de ofițeri superiori pînă la platforma din fața monumentului unde este așezat pe catafalc. Garda militară cu drapelul îndoliat prezintă onorul. Fanfara intonează Imnul de stat al Republicii Socialiste România. Aici, în fața monumentului are loc mitingul de doliu.

Tovarășul Dumitru Popa, membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., prim-secretar al Comitetului Orășenesc București al P.C.R., deschide mitingul.

Au luat cuvîntul tovarășii Constantin Drăgan, membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., președinte al Uniunii Generale a Sindicatelor din România, general colonel Ion Ioniță, membru al C.C. al P.C.R., ministrul Forțelor Armate ale Republicii Socialiste România, Alexandru Drăghici, membru al Prezidiului Permanent și al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., secretar al C.C. al P.C.R.

Conducătorii de partid și de stat înconjoară sicriul purtat de opt generali, îndreptîndu-se spre criptă, într-o atmosferă impresionantă, în acordurile Internaționalei sicriul este coborît într-una din criptele de la baza hemiciclului Monumentului. În văzduh răsună 21 salve de artilerie.

Pe lespedea de granit negru ce închide cripta, e gravat:

Leontin Gh. Sălăjan
19.6.1913—28.8.1966

Sînt date care marchează o viață pusă în slujba luptei revoluționare a clasei muncitoare, cauzei socialismului, înfăptuirii celor mai înalte idealuri de libertate, independență și progres ale poporului român, înfloririi patriei.

Redacția și administrația bd. Mărăști nr. 26. Tiparul: I.P. „Informația" str. Brezoianu 23—25.